

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 6. november 2023
Kontor: Straffuldbyrdeskontoret
Sagsbeh: Nathalie Mielche Spottag
Sagsnr.: 2023-07084
Dok.: 3009739

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 (L 10) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af udleveringsloven (Ændring af kompetencen i sager vedrørende anmodning om samtykke til yderligere strafforfølgning) (L 10) som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. oktober 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Thiesen (DF).

Peter Hummelgaard

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af udleveringsloven (Ændring af kompetencen i sager vedrørende anmodning om samtykke til yderligere strafforfølgning) (L 10) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om implementering af forslaget vil påføre domstolene en længere behandlingstid, hvorfor udleveringssagerne dermed bliver forsinket?”

Svar:

Indledningsvis skal det bemærkes, at indhentelse af samtykke fra det udleverende land til fravigelse af specialitetsreglen sker efter, at udleveringssagen er afsluttet, og den eftersøgte person er udleveret til Danmark.

Oftest vil indhentelse af et sådant samtykke ske i forbindelse med sagens forberedelse, og således forinden anklagemyndigheden udfærdiger anklageskrift og sender sagen i retten til afgørelse. Indhentning af samtykke fra det udleverende land sker således som hovedregel sideløbende med politiets og anklagemyndighedens øvrige forberedelse af sagen.

Justitsministeriet skal bemærke, at processen for indhentelse af samtykke fra det udleverende land til fravigelse af specialitetsreglen ligeledes kan anvendes sideløbende med hovedforhandlingen af en straffesag, jf. EU-Domstolens afgørelse i C-388/08 PPU.

I den pågældende sag kom EU-Domstolen frem til, at en tidligere udleveret lovovertræder kunne retsforfølges og idømmes straf for andre lovovertrædelser, inden samtykke var opnået, forudsat at der ikke blev anvendt nogen frihedsbegrænsende foranstaltninger i løbet af den fase, som vedrørte retsforfølgningen og dommen, hvad angår de lovovertrædelser, der afventede et samtykke fra det udleverende land. Der er således ikke et krav om, at en straffesags indenretlige behandling udsættes på det udleverende lands afgørelse af, hvorvidt de vil samtykke til yderligere retsforfølgning.

Ved lovforslaget ændres alene kompetencen til at udstede anmodninger inden for Den Europæiske Union, således at kompetencen overgår fra Rigsadvokaten til domstolene. Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, forudsættes det, at såfremt retten imødekommer begæringen om udstedelse af en sådan anmodning, forestår Rigsadvokaten den praktiske fremsendelse af anmodningen til det udleverende land. Det

udleverende land har efter modtagelsen af anmodningen 30 dage til at træffe afgørelse om, hvorvidt der gives samtykke til yderligere retsforfølgning, jf. rammeafgørelsen om den europæiske arrestordres artikel 27, stk. 4, sidste pkt.

På den baggrund er det Justitsministeriets vurdering, at lovforslaget ikke generelt vil resultere i forsinkelse af straffesager, hvor der anmodes om samtykke til fravigelse af specialitetsreglen, ved domstolene. Ministeriet lægger navnlig vægt på, at en anmodning om samtykke til fravigelse af specialitetsreglen kan behandles sideløbende med sagens øvrige forberedelse hos anklagemyndigheden samt under selve hovedforhandlingen af en straffesag, medmindre retten vælger at udsætte sagen, og at det udleverende land i henhold til rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre skal træffe en afgørelse senest 30 dage efter modtagelse af en anmodning.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at Rigsadvokaten ved en manuel gennemgang for perioden januar 2020 til september 2023 har identificeret i alt 12 sager, der har givet anledning til udstedelse af en anmodning om fravigelse af specialitetsreglen. Det er således samtidig forventningen, at lovændringen kun vil få betydning for et fåtal sager.